

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

6. juni 2019*

»Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 66 – det tidsmæssige anvendelsesområde – forordning (EF) nr. 44/2001 – det materielle anvendelsesområde – det civil- og handelsretlige område – artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 2, litra a) – områder, der ikke er omfattet – formueforholdet mellem ægtefæller – artikel 54 – begæring om udstedelse af en attest, som bekræfter, at retsafgørelsen truffet af den oprindelige ret er eksigibel – retsafgørelse om en fordring, der er opstået som følge af opløsningen af et formueforhold, som fulgte af et faktisk samlivsforhold«

I sag C-361/18,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Szekszárdi Járásbíróság (distriktsdomstolen i Szekszárd, Ungarn) ved afgørelse af 16. maj 2018, indgået til Domstolen den 5. juni 2018, i sagen

Ágnes Weil

mod

Géza Gulácsi,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, C. Toader (refererende dommer), og dommerne A. Rosas og M. Safjan,

generaladvokat: M. Bobek,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- den ungarske regering ved M.Z. Fehér, som befuldmægtiget,
- den tjekkiske regering ved M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede,
- den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget,

* Processprog: ungarsk.

– Europa-Kommissionen ved M. Heller og A. Tokár, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 1, stk. 1, artikel 1, stk. 2, litra a), og artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet under en tvist mellem Ágnes Weil, der er bosiddende i Ungarn, og Géza Gulácsi, der er bosiddende i Det Forenede Kongerige, vedrørende udstedelsen af den attest, der er omhandlet i artikel 53 i forordning nr. 1215/2012, med henblik på fuldbyrdelsen af en endelig retsafgørelse, der er blevet truffet over for sidstnævnte.

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning (EF) nr. 44/2001

- 3 Følgende fremgår af 16.-18. betragtning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1):
 - »(16) Den gensidige tillid til retsplejen inden for Fællesskabet gør det berettiget, at retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, automatisk anerkendes, uden at der stilles krav om en særlig procedure, medmindre anerkendelsen bestrides.
 - (17) Denne samme gensidige tillid gør det også berettiget at operere med en effektiv og hurtig procedure for at erklære en retsafgørelse, der er truffet i én medlemsstat, for eksigibel i en anden medlemsstat. Med henblik herpå bør en retsafgørelse erklæres for eksigibel næsten automatisk efter en simpel formel kontrol af de forelagte dokumenter, uden at retten på embeds vegne bør kunne påberåbe sig en af de i denne forordning anførte grunde til ikke at lade en retsafgørelse fuldbyrde.
 - (18) For at en sagsøgt skal kunne varetage sine interesser, bør han dog kunne appellere en afgørelse, der erklærer en retsafgørelse for eksigibel, ved en kontradiktorisk procedure, hvis han mener, at der foreligger en grund til ikke at fuldbyrde retsafgørelsen. Tilsvarende bør den, der har anmodet om at få en retsafgørelse erklæret for eksigibel, kunne appellere en afgørelse, der afslår eksigibilitet.«
- 4 Forordningens artikel 1 bestemmer:
 - »1. Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset domsmyndighedens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne, formueforholdet mellem ægtefæller samt arv efter loven eller testamente

[...]«

5 Nævnte forordnings artikel 53 bestemmer:

»1. Den part, der søger anerkendelse af en retsafgørelse eller anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal fremlægge en genpart af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed.

2. Den part, der anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal endvidere fremlægge den attest, der er omhandlet i artikel 54, jf. dog artikel 55.«

6 Samme forordnings artikel 54 fastsætter:

»Retten eller den kompetente myndighed i domsstaten udsteder efter anmodning fra en berettiget part en attest, der udfærdiges på formularen i bilag V.«

7 Artikel 55 i forordning nr. 44/2001 fastsætter i stk. 1:

»Såfremt den i artikel 54 omhandlede attest ikke fremlægges, kan retten eller den kompetente myndighed fastsætte en frist for dens tilvejebringelse eller anerkende et tilsvarende dokument eller, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.«

Forordning nr. 1215/2012

8 Artikel 1 i forordning nr. 1215/2012 fastsætter:

»1. Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset rettens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (acta jure imperii).

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne, formueforholdet mellem ægtefæller eller mellem parterne i et forhold, der ifølge den lov, der finder anvendelse på sådanne forhold, anses for at have virkninger svarende til et ægteskabs

[...]«

9 Denne forordnings artikel 66 bestemmer:

»1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, som er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, som udstedt eller registreret, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået på eller efter den 10. januar 2015.

2. Uanset artikel 80 finder forordning (EF) nr. 44/2001 fortsat anvendelse på retsafgørelser truffet i retssager, som er anlagt, på dokumenter, som er udstedt eller registreret, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået inden den 10. januar 2015, og som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 44/2001.«

Ungarsk ret

Lov om retsfuldbyrdelse

- 10 *Bírószági végrehajtásról* szóló 1994. évi LIII. törvény (lov nr. LIII af 1994 om retsfuldbyrdelse) bestemmer følgende i § 31/C, stk. 1, litra g):

»Den ret i første instans, for hvilken sagen er indbragt, udsteder på begæring [...] den attest, der er omhandlet i artikel 53 i forordning nr. 1215/2012, ved brug af formularen i bilag I til denne forordning.«

Civillovbogen

- 11 *Polgári Törvénykönyvről* szóló 1959. évi IV. törvény (lov nr. IV af 1959 om civillovbogen) bestemte i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for vedtagelsen af den retsafgørelse, der begæres fuldbyrdet (herefter »civillovbogen«), følgende i § 578/G, stk. 1 og 2, der er indeholdt i nr. 3 med overskriften »formueforhold mellem samboende personer« i kapitel XLVI i civillovbogens afsnit IV, der har overskriften »obligationsret«:

»1. Under deres samliv erhverver de samlevende ejendele i fælleskab i forhold til deres bidrag til de erhvervede ejendele. Hvis dette forhold ikke kan fastlægges, anses deres bidrag for at være identiske. Arbejde i hjemmet tages i betragtning ved beregningen af bidraget til erhvervede ejendele.

2. Disse regler finder tillige anvendelse på formueforholdene for øvrige slægtninge, der lever i samme husstand, bortset fra ægtefæller og registrerede partnere.«

- 12 Civillovbogens § 685/A, der er indeholdt i dens afsnit VI med overskriften »afsluttende bestemmelser«, fastsætter:

»Der foreligger et samlivsforhold, når to personer, der er følelsesmæssigt og økonomisk knyttet til hinanden, lever sammen (i et samliv) uden indgåelse af ægteskab eller registreret partnerskab, når de pågældende ikke er gift, registrerede partnere eller i forhold med andre personer, og de ikke er beslægtede i ret op- og nedstigende linje eller i sidelinje og ikke er halvsøskende med samme far eller halvsøskende med samme mor.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 13 Ágnes Weil og Géza Gulácsi var ugifte og ikke-registrerede samlevende som omhandlet i civillovbogens § 685/A, der boede sammen fra februar 2002 til oktober 2006.
- 14 Ved dom afsagt af Szekszárdi Városi Bíróság (byretten i Szekszárd, Ungarn), der blev endelig og eksigibel den 23. april 2009, blev Géza Gulácsi pålagt at betale 665 133 ungarske forint (HUF) (ca. 2 060 EUR) med tillæg af renter til Ágnes Weil som følge af opløsningen af det formueforhold, der fulgte af deres faktiske samlivsforhold.
- 15 Med henblik på at inddrive denne fordring indledte Ágnes Weil i Ungarn en tvangsinddrivelsesprocedure mod Géza Gulácsi, som blev gennemført uden resultat, idet sidstnævnte ikke besad nogen aktiver.

- 16 Eftersom Géza Gulácsi siden 2006 havde boet i Det Forenede Kongerige, hvor han oppebar en fast indkomst, indgav Ágnes Weil den 22. november 2017 for Szekszárdi Járásbíróság (distriktsdomstolen i Szekszárd) – den samme domstol, som afsagde dommen af 23. april 2009 – en begæring om udstedelse af den attest, der er omhandlet i artikel 53 i forordning nr. 1215/2012, med henblik på fuldbyrdelse af denne dom.
- 17 Den forelæggende ret, for hvilken denne begæring er indbragt, har for det første rejst tvivl om muligheden for i forbindelse med udstedelsen af den i artikel 53 i forordning nr. 1215/2012 omhandlede attest at efterprøve, om det søgsmål, der førte til dommen af 23. april 2009, er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- 18 I denne henseende har den forelæggende ret anført, at afskaffelsen af eksekvaturproceduren ved forordning nr. 1215/2012 indebærer, at retten i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, alene kan foretage en formel prøvelse af anmodningen om fuldbyrdelse. Hvis retten i domsstaten er forpligtet til automatisk at udstede den i artikel 53 i forordning nr. 1215/2012 omhandlede attest, vil der følgelig være risiko for, at sager, der ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, vil blive underlagt den fuldbyrdelsesordning, der er fastsat heri, idet grundene til at afslå fuldbyrdelse er udtømmende opregnet i forordningen.
- 19 For det tilfælde, at udstedelsen af den i artikel 53 i forordning nr. 1215/2012 omhandlede attest ikke skal ske automatisk, ønsker den forelæggende ret for det andet oplyst, om det formueforhold, der følger af et faktisk samlivsforhold, henhører under det civil- eller handelsretlige område som omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 1, eller om det henhører under de områder, hvorpå forordningen ikke finder anvendelse, herunder formueforholdet mellem parterne i et forhold, der ifølge den lov, der finder anvendelse på sådanne forhold, anses for at have virkninger svarende til et ægteskabs som omhandlet i nævnte forordnings artikel 1, stk. 2, litra a).
- 20 I denne henseende har den forelæggende ret anført, at i henhold til civillovbogens § 578/G, stk. 1, henhører formueforholdet mellem parterne i et faktisk samlivsforhold under obligationsretten.
- 21 Den forelæggende ret har fremhævet, at i den ungarske sprogversion af artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1215/2012 er udtrykket »anses for at have virkninger svarende til et ægteskabs« i modsætning til de øvrige sprogversioner af denne bestemmelse oversat med »anses for at have retsvirkninger svarende til et ægteskabs«. Den forelæggende ret ønsker derfor oplyst, om der skal lægges mest vægt på indholdet af et faktisk samlivsforhold eller på dette forholds retsvirkninger. I denne forbindelse har den forelæggende ret præciseret, at der fra et indholdsmæssigt synspunkt ingen grundlæggende forskelle er mellem et samlivsforhold og et ægteskab, idet begge forhold er baseret på et følelsesmæssigt og økonomisk fællesskab. Fra et retligt synspunkt regulerer ungarsk ret derimod disse to former for samliv forskelligt, navnlig hvad angår bodelingen af de fælles aktiver, forpligtelsen til at betale bidrag, anvendelsen af bolig samt arv. Der er imidlertid ingen grundlæggende forskelle mellem ægtefæller og ugifte samlevende for så vidt angår sociale ydelser, familiemæssige skattefordele og boligstøtte for familier.
- 22 På denne baggrund har Szekszárdi Járásbíróság (distriktsdomstolen i Szekszárd) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal artikel 53 i [forordning nr. 1215/2012] fortolkes således, at retten i den medlemsstat, som har truffet retsafgørelsen, på begæring af en part automatisk skal udstede attesten vedrørende retsafgørelsen uden at efterprøve, om sagen er omfattet af [forordning nr. 1215/2012]?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 1, stk. 2, litra a), i [forordning nr. 1215/2012] da fortolkes således, at et tilbagebetalingskrav mellem ugifte samlevende vedrører formueforhold mellem parterne i et forhold, der anses for at have (juridiske) virkninger svarende til et ægteskabs?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Spørgsmålet om, hvilken forordning der finder anvendelse

- 23 Den forelæggende ret har udformet sine spørgsmål på grundlag af forordning nr. 1215/2012 under hensyntagen til den dato, hvor begæringen om udstedelse af attesten blev indgivet, dvs. den 22. november 2017.
- 24 I denne henseende bemærkes, således som det fremgår af artikel 66 i forordning nr. 1215/2012, at denne forordning bl.a. finder anvendelse på retssager, som er anlagt på eller efter den 10. januar 2015, idet forordning nr. 44/2001 fortsat finder anvendelse på retsafgørelser truffet i retssager, som er anlagt inden den 10. januar 2015. Med henblik på at fastlægge den forordning, der finder tidsmæssig anvendelse, skal der tages udgangspunkt i datoen for anlæggelsen af det søgsmål, som har medført den afgørelse, om hvis fuldbyrdelse der anmodes, og ikke en senere dato såsom den dato, hvor der blev begæret udstedelse af den attest, som bekræfter, at en sådan afgørelse er eksigibel.
- 25 I hovedsagen blev den retsafgørelse, med hensyn til hvilken der er begæret om udstedelse af den attest, som bekræfter, at afgørelsen er eksigibel, truffet den 23. april 2009. Den retssag, der medførte nævnte afgørelse, blev således åbenlyst ligeledes anlagt inden den dato, der er relevant for anvendelsen af forordning nr. 1215/2012, nemlig den 10. januar 2015. I lighed med, hvad den ungarske regering og Europa-Kommissionen har anført, skal det derfor fastslås, at forordning nr. 44/2001 finder tidsmæssig anvendelse i det foreliggende tilfælde.
- 26 Som det fremgår af Domstolens faste praksis, er den omstændighed, at en national ret rent formelt har formuleret sin anmodning om præjudiciel afgørelse under henvisning til visse bestemmelser i forordning nr. 1215/2012, imidlertid ikke til hinder for, at Domstolen oplyser denne ret om alle de fortolkningsmomenter, der kan være til nytte ved afgørelsen af den sag, som verserer for den nationale ret, uanset om den henviser til dem i sine spørgsmål (jf. i denne retning dom af 29.9.2016, *Essent Belgium*, C-492/14, EU:C:2016:732, præmis 43, og af 7.6.2018, *Inter-Environnement Bruxelles m.fl.*, C-671/16, EU:C:2018:403, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

Det første spørgsmål

- 27 Henset til de i nærværende doms præmis 23-26 indeholdte betragtninger skal det lægges til grund, at det med det første spørgsmål nærmere bestemt ønskes oplyst, om artikel 54 i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat, til hvilken der er indgivet en begæring om udstedelse af en attest, som bekræfter, at en retsafgørelse truffet af den oprindelige ret er eksigibel, skal efterprøve, om tvisten er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, eller om den er forpligtet til at udstede denne attest automatisk.
- 28 Indledningsvis bemærkes, at alle de procesdeltagere, der har afgivet indlæg i nærværende sag, er enige om, at en ret i en situation som den i hovedsagen omhandlede har beføjelse til at efterprøve, om den tvist, der har medført den retsafgørelse, med hensyn til hvilken der begæres udstedelse af den attest, som bekræfter, at afgørelsen er eksigibel, er omfattet af anvendelsesområdet for det retlige instrument, som fastsætter udstedelsen af en sådan attest, hvad enten der er tale om forordning nr. 44/2001 eller nr. 1215/2012.
- 29 Som det fremgår af Domstolens praksis, bemærkes i denne henseende, at reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse, der er fastsat i forordning nr. 44/2001, er baseret på den gensidige tillid til retsplejen i Den Europæiske Union. En sådan tillid kræver, at de retsafgørelser, der træffes i en medlemsstat, ikke

blot anerkendes fuldt ud i en anden medlemsstat, men også, at proceduren for at erklære disse retsafgørelser for eksigible i sidstnævnte medlemsstat er effektiv og hurtig (dom af 13.10.2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, præmis 27).

- 30 Det fremgår af 17. betragtning til nævnte forordning, at en sådan procedure alene må omfatte en simpel formel kontrol af de dokumenter, der kræves, for at en afgørelse kan erklæres for eksigibel i den medlemsstat, som anmodningen rettes til (dom af 13.10.2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, præmis 28).
- 31 Med henblik herpå skal den part, der anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, i overensstemmelse med artikel 53 i forordning nr. 44/2001 fremlægge en genpart af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed, samt den attest fra myndighederne i domsstaten, der er omhandlet i denne forordnings artikel 54 (jf. i denne retning dom af 13.10.2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, præmis 29).
- 32 Funktionen af den i artikel 54 i forordning nr. 44/2001 omhandlede attest består følgelig i at gøre det lettere at udstede den erklæring, som bekræfter, at den i domsstaten truffe retsafgørelse er eksigibel, hvilket indebærer, at denne udstedelse sker næsten automatisk, således som det udtrykkeligt er anført i 17. betragtning til denne forordning (jf. i denne retning dom af 6.9.2012, Trade Agency, C-619/10, EU:C:2012:531, præmis 41).
- 33 Det fremgår af denne retspraksis, at nødvendigheden af at sikre en hurtig fuldbyrdelse af retsafgørelser og samtidig bevare den retssikkerhed, som den gensidige tillid til retsplejen i EU hviler på, begrunder – bl.a. i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den ret, som har truffet den retsafgørelse, der skal fuldbyrdes, ikke på det tidspunkt, hvor afgørelsen blev truffet, har taget stilling til, om forordning nr. 44/2001 finder anvendelse – at den ret, til hvilken der er indgivet en begæring om udstedelse af nævnte attest, på dette trin skal efterprøve, om tvisten er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- 34 Den omstændighed, at fremlæggelsen af en sådan attest ifølge nævnte forordnings artikel 55 ikke er obligatorisk med henblik på fuldbyrdelse af en retsafgørelse, kan ikke rejse tvivl om, at en ret, som anmodes om at udstede attesten, har pligt til at efterprøve, om den tvist, der ligger til grund for den truffe retsafgørelse, henhører under anvendelsesområdet for forordning nr. 44/2001.
- 35 Denne konklusion bestyrkes af den omstændighed, at fuldbyrdelsesproceduren i henhold til forordning nr. 44/2001, i lighed med fuldbyrdelse i henhold til forordning nr. 1215/2012, er til hinder for enhver yderligere prøvelse foretaget af retten i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt den retssag, som har medført den afgørelse, om hvis fuldbyrdelse der anmodes, er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 44/2001, idet grundene til at appellere erklæringen om denne retsafgørelses eksigibilitet er udtømmende opregnet.
- 36 Det bemærkes desuden, at en ret ved at efterprøve, om den har kompetence til at udstede attesten i henhold til artikel 54 i forordning nr. 44/2001, fortsætter den tidligere retssag ved at sikre dennes fulde effektivitet og gennemfører en procedure af retslig karakter, således at en national ret, som en sådan procedure indbringes for, kan forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål (jf. analogt dom af 28.2.2019, Gradbeništvo Korana, C-579/17, EU:C:2019:162, præmis 39 og 41).
- 37 Henset til disse betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 54 i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat, til hvilken der er indgivet en begæring om udstedelse af en attest, som bekræfter, at en retsafgørelse truffet af den oprindelige ret er eksigibel, i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den ret, som har truffet den afgørelse, der skal fuldbyrdes, ikke i forbindelse med vedtagelsen af denne afgørelse har taget stilling til, om denne forordning finder anvendelse, skal efterprøve, om tvisten er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde.

Det andet spørgsmål

- 38 Henset til de præciseringer, der fremgår af nærværende doms præmis 23-26, skal det lægges til grund, at det med det andet spørgsmål ønskes oplyst, om artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, hvori der er nedlagt påstand om opløsning af det formueforhold, der følger af et faktisk samlivsforhold, henhører under begrebet »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i nævnte stk. 1 og derfor er omfattet af denne forordnings materielle anvendelsesområde.
- 39 Indledningsvis bemærkes, at formueforholdet mellem ægtefæller i medfør af artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001 er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde. Udvidelsen af denne udelukkelse til også at gælde formueforholdet mellem parterne i et forhold, der ifølge den lov, der finder anvendelse på sådanne forhold, anses for at have virkninger svarende til et ægteskabs, blev først indført ved forordning nr. 1215/2012.
- 40 Det skal ligeledes bemærkes, at for så vidt som forordning nr. 44/2001 erstatter konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EFT 1978, L 304, s. 17), gælder den af Domstolen anlagte fortolkning af denne konventions bestemmelser ligeledes for forordningens bestemmelser, når bestemmelserne i disse to EU-retlige instrumenter kan sidestilles med hinanden (dom af 16.6.2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).
- 41 Som det fremgår af Domstolens praksis vedrørende nævnte konventions artikel 1, stk. 2, nr. 1), hvis ordlyd svarer til ordlyden af artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001, omfatter begrebet »formueforholdet mellem ægtefæller« – idet den af Domstolen anlagte fortolkning af den førstnævnte bestemmelse ligeledes gælder for den sidstnævnte bestemmelse som anført i nærværende doms foregående præmis – de formueretlige forhold, som er en direkte følge af ægteskabet eller af dets opløsning (jf. i denne retning dom af 27.3.1979, de Cavel, 143/78, EU:C:1979:83, præmis 7).
- 42 For så vidt som hovedsagens parter ikke var gift, således som det fremgår af anmodningen om præjudiciel afgørelse, kan det formueforhold, der følger af deres faktiske samlivsforhold, ikke kvalificeres som et »formueforhold mellem ægtefæller« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001.
- 43 I denne henseende bemærkes, at udelukkelsen i artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001 udgør en undtagelse, der som sådan skal fortolkes strengt. Henset til formålet med forordning nr. 44/2001 om at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for retsafgørelser, har Domstolen således allerede udtalt, at de områder, der er udelukket fra nævnte forordnings anvendelsesområde, udgør undtagelser, der, som alle undtagelser, skal fortolkes strengt (jf. i denne retning dom af 23.10.2014, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319, præmis 27).
- 44 En fortolkning af begrebet »formueforhold mellem ægtefæller« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001, hvorefter et faktisk samlivsforhold som det i hovedsagen omhandlede ikke henhører under denne bestemmelse, bestyrkes i øvrigt af den lovgivningsmæssige ændring, der blev tilføjet sidstnævnte udelukkelsesbestemmelse ved forordning nr. 1215/2012. Som anført i nærværende doms præmis 39 blev nævnte udelukkelsesbestemmelse udvidet ved sidstnævnte forordning til ud over formueforholdet mellem ægtefæller også at omfatte udelukkende de formueforhold, der anses for at svare til et ægteskabs. Artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001 kan følgelig ikke fortolkes således, at den finder anvendelse på et faktisk samlivsforhold som det i hovedsagen omhandlede, idet en sådan fortolkning ville fratage sidstnævnte ændring enhver betydning.

- 45 Henset til disse betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, hvori der er nedlagt påstand om opløsning af det formueforhold, der følger af et faktisk samlivsforhold, henhører under begrebet »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i nævnte stk. 1 og derfor er omfattet af denne forordnings materielle anvendelsesområde.

Sagsomkostninger

- 46 Da sagen i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Sjette Afdeling) for ret:

- 1) **Artikel 54 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat, til hvilken der er indgivet en begæring om udstedelse af en attest, som bekræfter, at en retsafgørelse truffet af den oprindelige ret er eksigibel, i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den ret, som har truffet den afgørelse, der skal fuldbyrdes, ikke i forbindelse med vedtagelsen af denne afgørelse har taget stilling til, om denne forordning finder anvendelse, skal efterprøve, om tvisten er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde.**
- 2) **Artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, hvori der er nedlagt påstand om opløsning af det formueforhold, der følger af et faktisk samlivsforhold, henhører under begrebet »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i nævnte stk. 1 og derfor er omfattet af denne forordnings materielle anvendelsesområde.**

Underskrifter